

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 4 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar ⁽¹⁾ på området for lægemiddellaboratoriernes ansvar for de vacciner, som de fremstiller, til hinder for en bevismåde, hvorefter den ret, der behandler sagens realitet, i forbindelse med udøvelsen af sin eneret til at bedømme denne, kan fastslå, at de faktiske forhold, som sagsøgeren har gjort gældende, udgør bestyrkede, præcise og samstemmende formodninger, som kan bevise vaccinenes defekt og tilstedeværelsen af en årsagsforbindelse mellem defekten og sygdommen, uanset at det er konstateret, at den medicinske forskning ikke har fastslået en forbindelse mellem vaccinen og sygdommens indtræden?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 4 i direktiv 85/374 da til hinder for en formodningsordning, hvorefter tilstedeværelsen af en årsagsforbindelse mellem defekten ved en vaccine og den skade, som den skadelidte har lidt, altid vil blive anset for fastslået, når visse tegn på en årsagsforbindelse foreligger?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 4 i direktiv 85/374 da fortolkes således, at det bevis, som det påhviler skadelidte at føre, for tilstedeværelsen af en årsagsforbindelse mellem defekten ved en vaccine og den skade, som denne har lidt, kun kan anses for ført, hvis denne forbindelse er videnskabeligt fastslået?

⁽¹⁾ EUT L 210, s. 29.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen)
den 23. november 2015 — Litdana UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos
Respublikos finansų ministerijos**

(Sag C-624/15)

(2016/C 048/26)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Litdana UAB

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er nationale bestemmelser og/eller national praksis på grundlag af artikel 314, litra a), og artikel 226, stk. 11, i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ samt artikel 314, litra d), og artikel 226, stk. 1, i samme direktiv til hinder for, at en afgiftspligtig person anvender fortjenstmargenordningen, fordi det i forbindelse med en skatteundersøgelse udført af skatteinspektoratet konstateres, at der er anført ukorrekte oplysninger/data om anvendelsen af fortjenstmargenordningen og/eller om fritagelse for moms i fakturaerne vedrørende de leverede varer, men at den afgiftspligtige person ikke havde og ikke kunne have kendskab dertil?

- 2) Skal artikel 314 i direktiv 2006/112 skal forstås og fortolkes således, at — selv om det på fakturaen angives, at varerne er fritaget for moms (artikel 226, stk. 11, i direktiv 2006/112), og/eller at sælgeren har anvendt fortjenstmargenordningen i forbindelse med leveringen af varerne (artikel 226, stk. 14, i direktiv 2006/112) — den afgiftspligtige person kun har ret til at anvende fortjenstmargenordningen, når leverandøren af varerne rent faktisk anvender fortjenstmargenordningen og opfylder sine forpligtelser med hensyn til betaling af moms (betaler moms af margenen i sin medlemsstat)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 1. december 2015 af VSM Geneesmiddelen BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. september 2015 i sag T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: VSM Geneesmiddelen BV (ved Rechtsanwalt U. Grundmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) i sag T-578/14 den 16. september 2015 og forkyndt pr. telefax den 21. september 2015 ophæves.
- Afdelingsformandens afgørelse om ikke at lægge skrivelser indgivet den 22. og den 24. juli 2015 til sagsakterne i sag T-578/14, forkyndt den 21. september 2015, annulleres.
- Det fastslås, at Europa-Kommissionen siden den 1. august 2014 retsstridigt har undladt at indlede proceduren for vurdering af sundhedsanprisninger af botaniske stoffer, som foretages af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006, og subsidiært, annulleres den afgørelse, der angiveligt er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 29. juni 2014 om ikke inden den 1. august 2014 at indlede proceduren for EFSA's vurdering af sundhedsanprisninger af botaniske stoffer i henhold til artikel 13.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen var i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 — forordningen om sundhedsanprisninger — forpligtet til senest den 31. januar 2010 at vedtage en liste over tilladte anprisninger af stoffer, der anvendes i fødevarer. I forbindelse med forberedelsen af vedtagelsen af en sådan liste, fik Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) til opgave at vurdere de anprisninger, der var blevet indgivet af medlemsstaterne. I september 2010 bekendtgjorde Kommissionen imidlertid, at proceduren for vurdering af anprisninger af botaniske stoffer skulle suspenderes og revideres, hvorefter EFSA ophørte med at behandle disse anprisninger. Kommissionen suspenderede alene vurderingsproceduren for botaniske stoffer, men ikke proceduren for andre lignende kemiske stoffer.